

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/223/2021
Identifikačné číslo spisu:	2211210199
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2211210199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej, a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobkyne ELBEVA, s.r.o., so sídlom v Dunajskej Strede, Letištná 61/319, IČO: 36 252 204, zastúpenej JUDr. Tiborom Horváthom, advokátom so sídlom v Bratislave, Havelkova 2, proti žalovanej Ing. X. C., bývajúcej v A. I., S. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou so sídlom v Dunajskej Strede, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o zaplatenie 14.420,80 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 12C/153/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. septembra 2018 sp.zn. 24Co/125/2017, sp.zn. 24Co/126/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. marca 2017 č.k. 12C/153/2011-610 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.580,80 eur s 9 % úrokom z omeškania od 23. februára 2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36%. (výrok III.). Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť súdu prvej inštancie na trovách štátu 347,64 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdu prvej inštancie na trovách štátu 163,60 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.). Rozhodol tak v zmysle § 633 ods. 1, § 645 ods. 1 a § 648 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Výkonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o dielo, v zmysle ktorej sa žalobkyňa zaviazala vystavať v spolupráci so subdodávateľom firmou Pitko-Cocoon Hungary K.f.t. (ďalej len „maďarský dodávateľ“) rodinný dom. Vlastný zmluvný vzťah medzi žalovanou a maďarským dodávateľom nebol preukázaný. Žalovaná listom z 24. februára 2011 reklamovala u žalobkyne vady diela a v konaní si podaním doručeným súdu dňa 6. decembra 2011 uplatnila kompenzačnou námietkou zľavu z ceny diela v rozsahu 20% z dôvodu reklamovaných vád. Keďže žalobkyňa reklamované odstrániteľné vady diela neodstránila v primeranej lehote, po právnej

stránke nadobudli charakter neodstrániteľných väd a žalovanej tak vznikol nárok na uplatnenie si zľavy z ceny diela (R 22/1983). Z tohto dôvodu a s poukazom na závery nariadeného znaleckého dokazovania súd žalovanej započítal proti žalobnému nároku zľavu z preukázaných reklamovaných väd diela v rozsahu 15% z ceny diela, do ktorej nezapočítal sumu 1.200,- eur za projekt, keďže táto položka nebola súčasťou zmluvnej dohody medzi stranami sporu. Vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania úspešnejšej strane sporu rozhodol podľa pomeru úspechu v spore v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobkyne a žalovanej rozsudkom z 19. septembra 2018 sp.zn. 24Co/125/2017, sp.zn. 24Co/126/2017, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. o prisúdení istiny a vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku potvrdil, v časti priznania úroku z omeškania a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V potvrdzujúcej časti svojho rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a skonštatoval jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z ustanovenia § 633 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezpochyby vyplýva, že zhotoviteľ objednávateľovi zodpovedá aj za vady diela, ktoré spôsobil jeho subdodávateľ. Objednávateľ má preto rovnaké právne postavenie, aké by mal, keby dielo zhotoviteľ vykonal sám, a proti subdodávateľovi nemá žiadne nároky na zodpovednosť za vady diela. Z tohto dôvodu je námietka žalobkyne o nedostatku jej vecnej legitímácie vo vzťahu k vadám diela spôsobeným subdodávateľom v zmysle záverov znaleckého posudku irelevantná. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná si nárok na zľavu z ceny diela riadne uplatnila už podaním zo dňa 5. decembra 2011 doručeným súdu prvej inštancie 6. decembra 2011, ako námietku započítania z titulu zľavy z ceny diela proti žalobnému nároku. Zľavu z ceny diela 15% priznanú žalovanej súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za primeranú s poukazom na povahu preukázaných väd diela v zmysle záverov znaleckého posudku, ich dôsledkov a cenu diela. Vyhodnotenie dokazovania súdom prvej inštancie, ako aj z neho plynúce skutkové zistenia a právne závery, považoval odvolací súd za správne a náležite zdôvodnené. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že predmetom dohody strán v zmluve o dielo bolo aj vyhotovenie projektovej dokumentácie, a tvrdenia uvedené v odvolaní, že malo ísť o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, neboli bližšie opísané. Rozhodnutie v časti príslušenstva a v závislom výroku o nároku žalovanej na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, pre nedostatok odôvodnenia (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcich výrokoch podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V dovolaní argumentovala tým, že so žalovanou sa podľa čl. IV. ods. 2 zmluvy o dielo dohodli na tom, že časť diela zrealizuje žalobkyňa a časť diela zrealizuje maďarský dodávateľ, pričom s touto spoločnosťou sa na časti výkonu stavebných prác dohodla žalovaná samostatne. Žalovaná po doručení faktúry na žalovanú sumu podala žalobkyni reklamáciu stavby listom zo dňa 24. februára 2011 spolu s prílohou „Protokol o chybách“. Žalobkyňa naň reagovala tak, že navrhla žalovanej, aby časť reklamácie uplatnila u maďarského dodávateľa a dôvodne reklamované opravy sa zaviazala odstrániť, avšak zo subjektívnych dôvodov na strane žalovanej, opravy vykonať nemohla. Žalobkyňa sa následne v dovolaní podrobne vyjadrila k jednotlivým žalovanou vytknutým vadám diela a ich neopodstatnenosti. Namietala, že súd prvej inštancie priznal žalovanej zľavu z mnohonásobne vyššej sumy ceny zhotoveného diela nezodpovedajúcej žalobkyňou vyúčtovanej sume, do ktorej nesprávne započítal aj sumu vyplatenú žalovanou priamo maďarskému dodávateľovi a naopak nezohľadnil sumu za projektovú dokumentáciu zaplatenú za žalovanú žalobkyňou. Žalovaná sa tak bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne. Poukázala na to, že žalovaná nepodala platný protinávrh na súde, ktorým by uplatnila zľavu z ceny diela, keďže súd prvej inštancie postupoval procesne nesprávne a o protinávru nerozhodol uznesením v súlade s § 147 ods. 1 a 3 CSP a odvolací súd tento nedostatok nezistil. Žalobkyňa v dovolaní výslovne uviedla, že súdy prvej a druhej inštancie sa odchýlili od ustálenej súdnej praxe, keď enunciat rozsudku obsahoval nepresnosti v časti úrokov z omeškania, ktoré žalobkyňa riadne špecifikovala už pri podaní žaloby. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil svoj rozsudok, pretože podľa jej názoru nevzal do úvahy námietku žalobkyne, že žalovaná si nárok na zľavu riadne neuplatnila a vykonanie opráv

bezdôvodne odmietla. Navrhla zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť z dôvodu jeho procesnej neprípustnosti a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolač dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. I keď dovolateľka výslovne nezaložila prípustnosť svojho dovolania odkazom na ustanovenie § 420 CSP, dovolanie posúdil dovolací súd čiastočne podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), pretože dovolateľka poukázala na procesné nedostatky súdov v základnom konaní, ktoré spadajú pod vady konania podľa § 420 písm. f/ CSP.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť (a zároveň dôvodnosť) dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Pod v ustanovení § 420 písm. f/ CSP koncipovaným porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému procesnoprávnemu rozmeru, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP treba považovať aj taký postup súdu, ktorým dochádza k odmietnutiu spravodlivosti, keď súdom prijaté závery nemajú svoj racionálny základ v interpretácii príslušných ustanovení právnych predpisov a teda sú svojvoľné a neudržateľné a keď rozhodnutie súdu neobsahuje žiadne dôvody, alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé.

12. Dovolateľka namietala, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pretože nevzal do úvahy jej argumentáciu týkajúcu sa uplatnenia zľavy z ceny diela žalovanou. Na tomto mieste dovolací súd zdôrazňuje, že za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že všeobecný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Takisto samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04), ani právo, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

13. Dovoláním napádaný rozsudok odvolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie jasným a zrozumiteľným spôsobom v odôvodnení vysvetlil, z akých dôvodov zamietol žalobu a prečo považoval nárok žalovanej na zľavu z ceny diela za oprávnený (viď č.l. 627 bod 54 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Odvolací súd vo svojom rozhodnutí dostatočne reagoval na všetky relevantné odvolacie námietky žalobkyne a vysvetlil, prečo ich považuje za nedôvodné. V odôvodnení sa zaoberal aj odvolacou námietkou žalobkyne týkajúcou sa včasného uplatnenia nároku na zľavu zo strany žalovanej (viď č.l. 693 bod 15 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu) a dal na ňu primeranú odpoveď. Dovolací súd v tejto súvislosti tiež dodáva, že nie je povinnosťou odvolacieho súdu vždy dopodrobna reagovať úplne na všetky námietky odvolania. Súd v oprávnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok súdu prvej inštancie, resp. odvolacieho súdu, je nedostatočne odôvodnený.

14. Dovolateľka ďalej vytýkala súdu prvej inštancie, že postupoval procesne nesprávne, keď o protinávru žalovanej, ktorým si uplatnila nárok na primeranú zľavu z ceny diela, nerozhodol v súlade s ustanovením § 147 ods.1 a 3 CSP, pričom odvolací súd tento nedostatok nezistil.

14.1. V zmysle § 147 ods.1 CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. (§ 147 ods. 2 CSP).

Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. (§ 147 ods. 3 CSP).

14.2. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná si v priebehu konania vo vyjadrení sa k žalobe zo dňa 5. decembra 2011 (viď č.l. 46 spisu) uplatnila voči žalobkyni nárok na zľavu z ceny diela za neodstránené vady ako kompenzačnú námietku vo vzťahu k žalobnému nároku. Žiadne ustanovenie CSP však súdu neukladá povinnosť, aby o takejto námietke, resp. o jej pripustení či nepripustení rozhodoval a už vôbec nie formou uznesenia. Takúto povinnosť súd nemá ani v prípade, ak by išlo o vzájomnú žalobu, na ktoré ustanovenia dovolateľka poukazuje. Ak súd vyhodnotí započítanie pohľadávky ako platný úkon s riadnymi právnymi účinkami, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, zamietne z tohto dôvodu žalobu do výšky navzájom zaniknutých záväzkov. Za žiadnych okolností však súd pri tejto procesnej obrane osobitne nerozhoduje o pohľadávke uplatnenej žalovaným na započítanie. Kompenzačný úkon a jeho právne účinky posúdi ako predbežnú otázku a vysporiada sa s tým v odôvodnení zamietavého výroku

rozhodnutia vo veci samej (Civilný sporový poriadok, Števček•Ficová•Baricová•Mesiarkinová•Bajánková•Tomašovič• a kol., Nakladateľstvo C.H.BECK, 2016, str.550, 551).

14.3. Súd prvej inštancie sa procesne správnym spôsobom vysporiadal s kompenzačnou námietkou žalovanej ako jej procesnou obranou priamo v rozsudku tak, že žalobu v tejto časti v odôvodnenom rozsahu voči žalovanej zamietol. Je teda zrejmé, že procesne správnym postupom súdu prvej inštancie nemohlo dôjsť k žiadnej ujme na procesných právach žalobkyne. Žalobkyňa sa uvedenou dovolacou námietkou v skutočnosti snaží spochybniť právny záver súdov, že žalovaná včas a riadne uplatnila svoj nárok na primeranú zľavu z ceny diela a v tomto rozsahu preto nemá nárok na zaplatenie dohodnutej ceny diela. Najvyšší súd však už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy konštatoval, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012). Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, zotrúva rozhodovacia prax dovolacieho súdu aj v súčasnosti (R 24/2017, 1Cdo/71/2018, 2Cdo/49/2018, 3Cdo/37/2018, 4Cdo/1/2018, 5Cdo/191/2018, 7Cdo/79/2018, 8Cdo/76/2018).

15. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne, ktorého prípustnosť odôvodňovala v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné.

16. Pokiaľ žalobkyňa prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je potrebné uviesť nasledovné; aby mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 432 až § 435 CSP.

17. Ustanovenie § 432 ods. 2 CSP uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Uvedené ustanovenie je nutné vykladať v súvislosti s § 421 CSP zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, čo znamená, že dovolateľ je povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku (pozri napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1Cdo/98/2017, 3Cdo/94/2018, 4Cdo/95/2017). Treba zdôrazniť, že úlohou dovolacieho súdu nie je vymedziť právnu otázku, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; zákonodarca túto povinnosť ukladá dovolateľovi.

19. Z obsahu dovolania žalobkyne odôvodneného dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je zrejmé, že žalobkyňa zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) uviedla cit. ustanovenie ako dovolací dôvod len formálne. Dovolateľka nešpecifikovala právnu otázku, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) a ani neoznačila žiadne konkrétne rozhodnutia, stanoviská, judikáty najvyššieho súdu (ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu). V dovolaní síce uviedla, že k odchýleniu od ustálenej súdnej praxe došlo tým, že enunciát rozsudku súdu prvej inštancie obsahoval nepresnosti v časti úrokov z omeškania nezodpovedajúce obsahu žalobného návrhu bez ďalšieho, táto námietka sa však týkala výslovne výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorá z jej strany dovolaním nebola napadnutá a v tejto

časti ako aj sama skonštatovala odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie pre procesné pochybenie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Dovolateľka v dovolaní iba zopakovala svoju skutkovú a právnu argumentáciu zo základného konania, avšak nekonkretizovala vôbec právnu otázku, na riešení ktorej podľa jej názoru odvolací súd založil svoje nesprávne rozhodnutie, ani nevysvetlila potrebu, aby dovolací súd takúto otázku vyriešil.

20. Rozhodovacia prax dovolacieho súdu sa ustálila v závere, že samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 67/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017).

21. V prejednávanej veci tak žalobkyňa v dovolaní spôsobom zodpovedajúcim vyššie uvedeným kritériám (vyplývajúcim z § 432 až § 435 CSP) neuviedla, z čoho vyvodzuje jeho prípustnosť a dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nevymedzila tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

22. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne v časti namietajúcej vady tzv. zmätočnosti je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné, a v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci podľa § 447 písm. f/ CSP.

23. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.